

ganske enig i, hvad man fra forskellige Sider baade her i Tinget i Dag og tidligere i Landstinget har udtalt, at den eventuelle Kreditforening maa kunne forudsættes at blive i ualmindelig Grad solid. Jeg tror imidlertid, at det for Foreningen udadtil, for den Kurs, som dens Obligationer kunne opnaa paa Pengemarkedet, vil være af Betydning, at der dog eksisterer en Reservefond, hvad enten denne saa bliver større eller mindre, og jeg tror ikke, de Fordringer, som Ministeriet, hvis Loven gaar igennem, agter at stille over for den eventuelle Bestyrelse for Kreditforeningen i Henseende til Reservefondens Størrelse, paa nogen Maade vil komme i Strid med, hvad den Komite, der har rejst Spørgsmaalet, har tænkt sig i saa Henseende. — Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere faldne fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) angaaende en Deling af Kreditforeningen i flere Afdelinger, skal jeg ganske henvise til det ærede Medlems for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) Udtalelse. — Hvad angaar Bestemmelsen om Revisorvalget, der findes i § 2, er den ganske i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget ogsaa her i Tinget i de seneste Love angaaende Kreditforeninger. Med disse Udtalelser skal jeg anbefale Forslaget til det høje Ting. Ogsaa jeg tror, at det vil blive modtaget med Glæde blandt de Kommuner, der hidtil have følt sig trykkede ved de haarde Betingelser, der ofte stilles til dem ved Stiftelsen af Laan i Sparekasser og andre private Pengeinstitutter.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden (Sofus Høgsbro): Begæres der Afstemning over Lovforslagets Overgang til 2den Behandling?

Leth-Espensen: Ja!

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges enstemmigt med 70 Stemmer.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen, men uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds for paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at forelægge Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 23de Januar 1862 angaaende Indskrænkning i Adgangen til at borttage Sten, Ler, Sand, Grus og deslige fra Forstranden.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Ja, af det saa ofte paa-beraabte Hensyn til den stærkt fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til til Begrundelse af dette Lovforslag at gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Det maa betragtes som et Led i Bestræbelserne for at hævede det, der fra ældgammel Tid har været Ret her i Landet, nemlig at vi alle have lige Ret til Havet og dets Goder, Vraggods og deslige undtaget. Denne alles lige Ret til Havet er jo nemlig bleven ikke saa lidt beklippet i Aarenes eller Aarhundredernes Løb. Vi møde dette paa Fiskeriets Omraade; det ville de Herrer være tilstrækkeligt bekendte med, naar jeg blot nævner et saadant Begreb som Aalegaardsretten. Vi møde det ogsaa paa Jagtloven; hvis man vil se efter i Loven af 8de Maj 1894, — § 5 tror jeg det er, — vil man se, hvorledes man ogsaa der finder en Bemærkning indskudt om de Rettigheder, som maatte tilkomme en Privatmand paa Havet. Endelig have vi ogsaa faaet en Indskrænkning i denne alles ældgamle Lige- ret til Havet og dets Goder i Loven af 23de Januar 1862 angaaende Indskrænkning i Adgangen til at borttage Sten, Ler o. s. v. fra Forstranden. Denne Lov mødte i sin Tid megen Modstand her i Tinget, en Modstand, som navnlig lededes af Oberst Tscherning, men den blev alligevel vedtagen. Man gik nemlig ud fra, at det kun vilde være ganske undtagelsesvis, at Lodsejerne vilde benytte sig af den Ret, Loven giver dem til at forbyde andre, som ikke ere saa heldige at have egen Jord under Fødderne, og som ere henviste til at søge deres og deres Familiers Underhold paa Havet, Adgangen til at ernære sig ved at borttage disse Genstande fra Forstranden. Man gik ud fra, at det kun vilde være undtagelsesvis, hvor der var ganske særlige Jordforhold til Stede, saaledes at denne Borttagelse kunde skade den tilstødende Ejendom. Men Erfaringen har vist, at det er ved at blive andet end en Undtagelse. Stenfiskerne, hvis Interesser det er vi navnlig her søge varetagne, sige i alt Fald, at de ofte nødsages til at sejle det halve Land